JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 26sten SEPTEMBER, 1829. N. 40

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Een blik op de nieuwe Amerikaansche Staten.

Dagelyks byna winnen de nieuwe Amerikaansche gemeenebesten in belangrykheid, ook voor Europa, en worden naar die evenredigheid ook meer bekend. En waarlyk, het zyn geene kleine, min beduidende staten, die gewesten, welke zich eensklaps, als met een tooverslag, tot onafhankelykheid hebben verheven. Het vaste land van Amerika telt thans, behalve de Europische volkplantingen in Canada en Nieuw Schotland (Noord Amerika), Guayana (Zuid Amerika), die de Britten in bezit hebben, en het Nederlandsche Suriname, volstrekt geenen Europischen Heer meer, en dus heeft, sedert negentien jaren, het grootste gedeelte van dat wereld-deel zyne onafhankelykheid herkregen. In dit jaar heeft het groote bondgenootschap der Vereenigde Staten van Noord Amerika het 53 jarige feest zyner vryheid gevierd, en de ongemeene vooruitgang van dezen staat, mag ons dergelyke vorderingen ook by de anderen doen verwachten, immers hopen, indien slechts de monnikken daarin hun gezag en invloed verliezen, en zoodra die staten de aan de eerste kinderjaren eigene stuipachtige ongesteldheden zullen zyn te boven gekomen.

Amerika bestaat thans uit vier Bondgenootschappelyke (federale) en uit vier Centrale Republieken, (waar de regering slechts één middelpunt heeft), en uit een Keizerryk. De eersten zyn de Vereenigde Staten van Noord Amerika, die van Mexico, die van Middel Amerika of Guatimala en van de Plata of Zilverrivieren: de tweede Columbia, Peru, Bolivia en Chili, het derde Brazilie.

I. De Vereenigde Staten van Noord Amerika zyn ten getale van 24, waarvan slechts twee, zeer veel kleiner dan alle de overige, omtrent iets meer dan de grootte der grootste Nederlandsche provincien hebben. Dit zyn Rhode-Island, 151 Fransche mylen of uren, en Delaware, 221 dier mylen in het vierkant. De andere staten hebben door elkander elk de grootte van een middelmatig koningryk in Europa; het geheele bondgenootschap is negenmaal zoo groot als Frankryk, het bevat 230,711 vierkante Fransche mylen en ruim 10 millioenen inwoners. De bevolking verdubbelt echter alle 20 jaren, dus zal dezelve bedragen:

In	1849	20 millioen.
„	1869	40 „
„	1889	80 „
„	1909	160 „

Als dan zal echter waarschynlyk het land zoo bevolkt zyn, dat deze vermeerdering op verre na in die evenredigheid geene plaats meer zal hebben. Intusschen zal de nieuwe staat als dan genoegzaam de bevolking van geheel Europa bevatten. Nu zyn zy reeds de Commissie-handelaars van geheel Europa, hoe veel bloeijender zal dus hun handel zyn dan die van het Europisch werelddeel.

II. De Vereenigde Staten van Mexico zyn mede ten getale van 24 en bevatten ruim 150,000 vierkante Fransche mylen, doch nog niet zoo ryk bevolkt als de Vereenigde Staten van Noord Amerika, uitgezonderd in het midden, het vruchtbare dal van Mexico, waar de bevolking zoo digt op een woont als in Europa. Zy bevatten 8,000,000 inwoners, maar hare natuurschatten zyn veel grooter dan die der Vereenigde Staten van Noord Amerika De zilvermynen alleen, die in 1695 slechts 4 millioen opleverden, gaven door verbeterde inrigtingen in het myn wezen, in het jaar 1809, niet minder dan 27 millioen Spaansche matten, dus tusschen de zestig en zeventig millioen gulden. Dit is nu wel door de uitbarsting der omwenteling, die in den beginne zeer verwoestend was, en vooral de mynwerken deed verwaarloozen, in 1811 tot 3½, en in 1812 zelfs tot 2 millioen Spaansche matten gedaald: doch in 1822 gaven deze mynen reeds weder 7 millioenen Spaansche matten, en sedert hebben Engelsche maatschappyen dien arbeid met yver en voorspoed ontgonnen, zoo dat men eerlang hopen mag die mynwerken in vollen bloei te zien, waardoor Europa zoo wel als Mexico zal verrykt worden!— Dat de tooneelen van moord en plunderzucht, van het laatst afgeloopen jaar, aldaar nimmer weder hernieuwd worden!—Groot is bovendien de rykdom des lands in andere voortbrengselen, zoo als Cochenille, tarwe, rogge, garst enz. die in overvloed tieren; die natuurvoortbrengselen worden nergens zoo goed gevonden als hier; en misschien kan hier ook een doortogt tusschen de Atlantische en Zuid Zee worden geopend. Men zegt dat Nederland, die byëkorf der nyverheid, thans het ontwerp in handen genomen heeft om die twee zeeën te vereenigen. Moge zyne pogingen met den verdienden goeden uitslag bekroond worden!—In 's lands *drie* klimaten, het *koude* op het gebergte in het midden, het *gematigde* aan weerszyden, het *heete* op de beide kusten, kan men ook drieërlei voortbrengselen telen. Mexico, de hoofdstad, is de grootste en meest bevolkte der nieuwe wereld; zy heeft 140,000 inwoners. De staatsregeling is hier, gelyk in Guatimala, geheel op den voet der Vereenigde Staten van Noord Amerika geschoeid,

III. De zeven Vereenigde Staten van Middel Amerika of Guatimala zyn te zamen omtrent zoo groot als Italie, (16,749 mylen) en hoewel de hitte aldaar zeer hevig is, wordt dezelve echter door twee zeeën, de Atlantische en Zuid Zee, getemperd, en men heeft er kostbare voortbrengselen, zoo als indigo, cochenille, katoen, wol, enz. De bevolking is thans byna 1,800,000 inwoners. Hier is Amerika het smalst, en dus de gemeenschap der beide zeeën het gemakkelykst. Guatimala is de hoofdstad met 40,000 inwoners, doch in de nabyheid van eenen vuurberg, die de oude stad zeer dikwyls omgekeerd heeft. In 1751 werd zy door eene aardbeving verwoest, doch kort weder herbouwd, en in 1775 werd zy door eene uitbarsting van den vulkaan en eene verschrikkelyke aardbeving op nieuw in puinhoopen gelegd, de meeste der inwoners werden onder dezelve bedekt.— Thans heeft men de stad omtrent 25 mylen verder zuidwaarts van de oude plaats gevestigd. De stad is prachtig en met ryke kerken en kloosters versierd.

IV. De Centrale Republiek van Columbia heeft in het jaar 1827 een schitterend voorbeeld opgeleverd van den invloed van een' groot man. Zy was op het punt van door een burger oorlog te worden verscheurd. De dappere generaal Paez, een harer eerste verdedigers en de afgod der Venezuelanen, werd door den senaat naar den zetel des gouvernements opgeroepen, om zich wegens zyn gedrag te verantwoorden; hy achtte zich daardoor in zyne eer gekrenkt en stelde zich aan het hoofd der misnoegden in Venezuela, ruim een derde van het gemeenebest uitmakende, die een federatief of bondgenootschappelyk bestuur verlangden. De groote Bolivar was afwezig; hy komt terug, hy ziet, hy overwint,—maar niet door het zwaard. Hy breidt zyne armen uit, en Paez snelt hem te gemoet, verzoend, als was hy gekreed door zyne onwederstaanbare taal. Colombia is behouden. Daarna werd het land weder door binnenlandsche onlusten verdeeld. In de hoofdstad Bogota deed men eenen moorddadigen aanslag op het leven van den Bevryder Bolivar, die, gelukkiger dan Julius Cesar, het gruwlyk staal ontkwam. De factie werd gedempt, en velen, die deel in de zamenzwering genomen hadden, ondergingen de doodstraf. Santander, de voormalige Vice President, werd eerst ter dood veroordeeld, doch daarna uit het grondgebied der Republiek verbannen. In Popayan, Pasto en eenige der zuidelyke departementen, trokken eenige misnoegden, die het regering stelsel van Bolivar als willekeurig en onregtmatig beschouwden, en die de oude grondwet van Cucuta weder wenschten hersteld te zien, ten stryde. Zy behaalden eenige voordeelen en hun invloed begon een gevaarlyk aanzien te verkrygen. Bolivar begaf zich met eenige afdeelingen van het leger naar die streken, beloofde eene algemeene kwytschelding van straf, en de ontevredenen legden hunne wapenen neder. Bolivar gaf het roer van den staat over aan den raad van staat en begaf zich verder naar de zuidelyke departementen om de rust te herstellen en om den oorlog met Peru voorttezetten. Zoo wel in de oude als nieuwe wereld wordt Bolivar van eer- en heerschzuchtige oogmerken en ontwerpen beschuldigd; men wil dat hy aan de ketenen arbeidt die hy zelfs verbroken heeft, om zyne landgenooten er mede te kluisteren; en in waarheid, zyne daden en verrigtingen sedert zyne terugkomst van Peru, plaatsen hem in geen gunstig daglicht voor het oog zyner liberale en vryheidsminnende natuurgenooten. Dan, men vergeet misschien dat Bolivar in de regering van Columbia tegen tallooze zwarigheden en moeijelykheden, die hem als onoverzienbare reuzenbeelden in den weg staan, te worstelen heeft. Men herinnere zich dat Bolivar zich geenzins in het land van Washington bevindt, en dat de welvaart en het behoud van Columbia het misschien van hem vorderen en hem nopen om gestrenge maatregelen in het werk te stellen, waardoor hy zich de schyn van overheersching en eerzucht op den hals haalt. Men plaatse hem in het midden van het volk van Washington, men stelle mannen gelyk Franklin, Jefferson en Adams aan zyne zyde, en men vrage dan of Bolivar een geweldenaar, een overheerscher zy? Het betaamt ons ook geenzins om hem thans te beoordeelen. Het is wanneer den mensch zyne aardsche loopbaan voleindigd heeft, wanneer het eenzaam graf hem omsloten houdt, en wanneer zyne menschelyke daden en verrigtingen voor altoos afgedaan zyn en hy geene verandering meer ondergaan kan, dat zyne ware geaardheid en daden kunnen nagegaan en beoordeeld worden.

De geheele Republiek van Columbia bevat 92,000 vierkante mylen, en dit groot land is dus driemaal zoo groot als Frankryk en heeft nog geen drie millioen inwoners. Het vereenigt de voortbrengselen van Guatimala in zekere mate met die van Mexico, en in deszelfs schoot zyn er ryke goud mynen; dezelve zyn tegenwoordig echter te veel verwaarloosd; landbouw en koophandel zyn er ook, sedert de binnenlandsche onlusten, aanmerkelyk vervallen. Het staande leger ontneemt den akkerbouw deszelfs arbeid, ontspierd de nyverheid en droogt de talryke hulpbronnen op. Het is echter te hoopen dat de zon van voorspoed weldra over dit vruchtbaar land deszelfs verkwikkende stralen verspreiden zal. Dat wy dus het aanstaande Congres als de kiem van Columbia's geluk beschouwen!

Santa Fé de Bogota met 30,000 inwoners, is tegenwoordig de hoofdstad der Republiek; doch ook Quito, de hoogste stad in Amerika, met ruim 40,000 inwoners; Guayaquil, Carthagena, Caracas en Maracaybo zyn zeer aanzienlyke steden; de laatste heeft het voordeel van een uitgestrekte meer van zoetwater, en kan, door hare ligging en aangelegenheden, als den sleutel van Santa Fé beschouwd worden. Het land ligt gedeeltelyk in de hoogste Andes, heeft zeer vele rivieren en vuurbergen; den hemelhoogen Chimboraso (22,000 voet) en is geweldig aan aardbevingen onderhevig. Het onderwys der jeugd, en dit is een allerwenschelykste en gelukkigste stap tot voortgang, *is niet meer in de handen van geestelyken alléén.*

V. De Republiek van Peru is niet het geheele voormalige onderkoningryk van dien naam, maar slechts Neder-Peru, en nog wel met uitzondering van het tot Columbia behoorende koninkryk Quito. Hetzelve heeft echter, ook nu nog, 41,500 vierkante mylen, en dus anderhalf maal zoo groot als Frankryk, en telt, in dezelfde evenredigheid tot den grond als Columbia, nog geen 1,800,000 inwoners. De hooge Andes loopt door de geheele lengte des lands tot by den Stillen Oceaan.— Er zyn twee voorname streken genaamd de oostelyke en westelyke Cordilleras; het land tusschen dezelve is eene hooge vlakte van 8000 tot 10,000 voeten boven de oppervlakte der zee. De toppen der Andes zyn hier met altyddurende sneeuw overdekt. De zeekust heeft die byzonderheid dat het op dezelve nooit regent, hoewel zy daarom toch door dauw en nevel zeer vruchtbaar is. Eertyds telde Peru 70 goud, 700 zilver en 4 kwikzilver mynen, behalve verscheidene van koper en lood. Tegenwoordig brengen de goud en zilver mynen jaarlyks 4 millioen Spaansche matten op. Het land is ook ryk in voortbrengselen. Lima is de hoofdstad met 70,000 inwoners, waar rykdom en weelde ten top geklommen zyn; zy is meer dan eens door aardbevingen verwoest geworden. De circus voor de stiergevechten in Lima kan ruim 20,000 menschen bevatten. San Martin, met de onafhankelyken van Buenos Ayres en Chili, hielp Peru van onder de Spaansche heerschappy te bevryden; de grootste taak bleef echter voor Bolivar over, die in 1824 voor altoos de Spaansche magt uit Peru, en dus ook van het geheele vaste land van Zuid Amerika verjoeg.

VI. Het voormalig Opper Peru draagt thans den naam van de Republiek Bolivia, naar den onsterfelyken Bolivar, die haar, even als Columbia en Peru, aan de tiranny heeft ontworsteld en aan de vryheid teruggegeven. Zy is, na middel Amerika, de kleinste der Amerikaansche gemeenebesten, niet grooter dan 26,000 vierkante mylen, en dus kleiner dan Frankryk. De bevolking zal minder dan 1,300,000 zielen bedragen. Bolivia staat onder een President, welks bewind voor levenslang duurt en die zynen opvolger benoemd; hare constitutie kan geenzins liberaal genoemd worden; zy werd door Bolivar gevormd, en er bestaat geen twyfel dan dat het den wensch van dezen grooten man is om de Boliviaansche constitutie in Peru en Columbia intevoeren; dit was vooral den oorsprong der menigvuldige binnenlandsche onlusten welke sedert 1826 Columbia, Peru en Bolivia verontrust hebben. Zal het aanstaande Congres van Columbia de Boliviaansche constitutie en het altyddurend Presidentschap ook voor haar niet doen geboren worden??? Deze vraag zal eerlang opgelost worden!

Bolivia is ryk door hare zilvermynen van Potosi, waaruit echter wat ruim geput is, zoo dat zy thans op verre na niet meer zoo ryk zyn. In 1790 leverde de munt van Potosi 299,246 piasters in goud, en 3.293,173 in zilver. Van de ontdekking dier mynen af, in 1545 tot en met 1803, hebben zy 1,635,500,000 piasters in zilver alléén opgeleverd.

(*Het vervolg hierna.*)

OPROEPING!

NAARDIEN nu alle redenen ter opschorting der geregtelyke invordering van de belasting op het Personeel en Mobilair over het afgeloopen jaar 1828 uit den weg geruimd, en er nogtans verscheidene debiteuren aan die belasting in gebreke zyn gebleven hunne rekeningen te komen afbetalen, worden dezelve hierby op geroepen en aangemaand om hunne schuld vóór of uiterlyk op aanstaanden Vrydag den 3den October d. j. aantezuiveren; terwyl de achterstallige rekeningen na dien datum geregtelyk zullen ingevorderd worden.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 25sten September 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 25sten September 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den September 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP Maandag den 2den der aanstaande maand November,

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad tusschen de Heere Straat en de Waterkant, 1ste Wyk, No. 4.—Dit effect zal in twee gelyke deelen gesplitst en alzoo verkocht worden; namelyk: het Oostelyke gedeelte in de Heere Straat, bestaande uit twee verdiepingen en twee pakhuizen, waarvan een in de Heere Straat en het andere in de gang naar den Waterkant uitkomt. Het Westelyke gedeelte aan den Waterkant, bestaande ook uit twee verdiepingen en twee pakhuizen, een uitkomende aan de Waterkant en het andere in de gang.

Een Huis en Erve gelegen in de Breede Straat, 2de Wyk, No. 115.

Een Huis en Erve gelegen in de Keuken Straat, 1ste Wyk, No. 53.

Zynde echter bovengemelde effecten uit de hand te koop en voor verder narigt gelieve men zich te vervoegen by de Hypotheek houdster Mevrouw S. B. de Quartel.

JEOSUAH DE SOLA.

Den 18den September 1829.

TE KOOP
Op het Drukkery Kantoor,
A. B. C. BOEKEN.

OVERLEDEN—Op laatstleden Vrydag den 18den dezer Mejufvrouw Susana Jacoba Hansz, Weduwe van wylen den Heer Moses Charje, in den hoogen ouderdom van 83 Jaren en 7 Maanden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

21. golet Soeta, Quintero,	Mayaguez
—— Piggy Thomas, Thorndike,	New York
21. —— Gen. van den Bosch, La Roche,	St. Thomas
25. bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
golet Sea Serpent, Longobardo,	St. Thomas

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

19. schip Douglas, Bourne,
24. brik Anna Sophia, Schoffen,
kotter Royal Oak, Tenison,

Verleden Zondag is van deze haven naar Porto Cabello vertrokken, Z. D. M. brik *St. Jan*, gekommandeerd door den kapitein *Schultz*.

Z. B. M. Schip *Barham*, gekommandeerd door den kapitein *Sir John Louis*, voerende de vlag van Z. E. den Vice Admiraal Fleeming, vertrok op laatstleden Woensdag op eenen kruistogt en zal zoo men zegt binnen kort in deze haven terug keeren.

Wy hebben sedert onze laatste Amerikaansche nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 2den en St. Thomas Couranten tot den 19den dezer, waaruit wy de gewigtigste nieuws artikelen voor dit nummer getrokken hebben.

De berigten welke wy by deze gelegenheid van het oorlogstoneel in Bulgaryen hebben ontvangen, bestaan: eerstelyk uit het zevende Russische bulletin, geschreven uit het Russische hoofdkwartier in een dorpje naby Choumla en gedagteekend den 14den Juny, dus twee dagen later dan het 6de bulletin behelzende den nederlaag van den Vizier. In dit zevende legerberigt geeft Diebitsch verslag van zyne genomene maatregels, het zy om de wegen die naar Choumla leiden te bezetten, ten einde den vyand voortekomen deze vesting te bereiken, of om de vlugtelingen te achterhalen; de groote weg langs welken de vyand vlugtte lag twintig wersten ver bedekt met verlatene wagens, caissons en wapen stukken; geheele divisien vyanden die achterhaald werden door de Russische kavallerie, wierpen hunne wapenen weg en gaven zich gevangen; de meeste vlugtelingen verlieten den grooten weg en sloegen bywegen in het gebergte in.

Een ander gewigtig voorval voor de Russen is de inneming van Orsova, eene plaats die in vorige tyden een langdurig beleg heeft ondergaan, doch thans door een *coup de main* is ingenomen.

Het bezit dier plaats maakt de Russen meester van de vaart op den Donau, ter plaatse af waar deze rivier het Turksche ryk binnen vloeit. Zy kunnen dus beletten dat er vaartuigen met graan uit Hongaryen langs die rivier binnen Turkye gevoerd worden om de legers en zelfs de hoofdstad van levensmiddelen te voorzien. Ten andere maakt het bezit eener vesting op den regter oever van den Donau het overtrekken der rivier aan de kant van Servie gemakkelyk; en ten derde kan deze bezitting een opstand der Serviers bevorderlyk zyn.

De Turken dragen den naam dat zy dapper vechten, maar zeer onachtzaam zyn, zoo dat men hen gemakkelyk kan verrassen. Hiervan heeft dit jaar overvloedige blyken gegeven. Men denke slechts aan de overrompeling van het bruggenhoofd van Nicopolis, het verbranden der flotille vóór die stad, de overrompeling van Sizeboli en eindelyk het afsnyden van het leger van den Vizier van deszelfs versterkt legerplaats.

In de Nieuw Yorksche Courant van den 2den dezer lezen wy dat men in Havana met de aankomst van de Britsche pakket uit Vera Cruz, de tyding heeft ontvangen dat de Spaansche expeditie tegen Mexico, te Soto la Marina, omtrent Tampico aangekomen is. Onze lezers zullen zich wel herinneren dat Soto la Marina de plaats is waar de Keizer Iturbide, komende van Europa, aan wal gestapt is en zyn einde gevonden heeft. Deze plaats is een der meest volkryke havens van Mexico.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

ST. THOMAS, SEPT. 12.

Het eiland Bermuda.—Ingevolge een besluit van het Britsche Parlement zal dat eiland eene plaats van groot aanbelang en sterkte worden. Het zal strekken tot een marine depôt en arsenaal voor de Britsche krygsmagt, welke ter eenige tyd mogt gebezigd worden op de Amerikaansche of de West Indische station. Meer dan achttien honderd werklieden worden gebezigd ter bouwing van forten, waarop 500 stukken geschut zullen komen te staan.

(Uit de Londen Courier van den 24 July)

Private berigten uit Konstantinopel geven de volgende byzonderheden nopens de aankomst en den ontvangst van de Fransche en Britsche Ambassadeurs in de Turksche hoofdstad,

"De Heer Robert Gordon kwam op den 20sten alhier aan met de *Blonde* en de Graaf Guilleminot met het Fransche fregat *Armide*. Hunne aankomst heeft buitengewone belangstelling verwekt en byzondere achting is betoond geworden door de Turksche authoriteiten aan den Heer Gordon. Terstond na dat zyne aankomst op den 22sten officieelyk is bekend gemaakt geworden door den Secretaris van de Ambassade, werd hy opgewacht door den voornamen Dragoman van de Porte, die voorgegaan was van zestig dienstboden beladen met geschenken van vruchten, bloemen en confituren. Dit getal van zestig dienstboden werd aangemerkt als een byzonder bewys van achting, wyl altyd de gewoonte is slechts acht en veertig, welke op zoodanige plegtigheden met geschenken gezonden worden. Men heeft tevens opgemerkt dat de vazen en schalen van vry rykere stoffen en prachtiger waren dan naar gewoonte.

"Op den 24sten ontving hy van den Secretaris van den Reis Effendi drie paarden ten geschenke van de Verhevene Porte, en terzelfer tyd ontving hy een snuifdoos ingezet met diamanten. De doos is van Turksch manufactuur en zoodanig geschenk is geheel ongemeen. Men verwacht dat in den loop van weinige dagen de Heer Gordon aan den Sultan zoude worden voorgesteld, na dat hy by den Caima zal zyn aangediend. Deze ongewone onderscheiding en de achting bewezen aan den Heer Gordon, heeft de hoop in Konstantinopel doen herleven dat de Porte ten laatste geneigd is te luisteren aan de bevredigende voorstellen der bondgenooten."

SEPTEMBER 19.

Londen, Aug. 8.—Sedert de val van Silistria hebben wy weinige gewigtige berigten uit het toneel des oorlogs. Wy hebben een Russisch leger berigt gelezen, in hetwelk al de byzonderheden der overgave van gemelde fortres, voor de eerste maal officieelyk medegedeeld worden.

Het schynt dat de toestand van derzelver garnizoen, vóór de overgave, allerwanhopendst was. Op den 30sten Juny deed men eene myn springen, welke eene bres maakte in het fort. Op den volgenden dag deed men twee andere mynen springen, en eene battery van 13 stukken geschut voltooide de bressen door deze mynen gemaakt. Naderhand sprongen nog twee andere mynen in de gracht van de fortres zelve, en de Pacha ziende toen geene mogelykheid van ontzet, zynde volstrekt onmagtig om tegen den aanval te bestaan, zond eindelyk een vredes vlag naar den luitenant generaal Krassowski, waarop terstond eene kapitulatie gesloten werd en 8000 man van het garnizoen zich krygsgevangen overgaven.

Het verlies der Turken gedurende het beleg wordt bepaald op 5000 man, dat der Russen, door hen zelven opgegeven, be-

loopt op slechts 1200 man; deze opgaaf is niet zeer waarschynelyk wanneer men in aanmerking neemt de verscheidene uitvallen gedaan door de belegerden. De vloot op den Donau gaf zich tergelyker tyd met de fortres over; en 269 stukken geschut vielen in de handen der overwinnaars.—Deze belangryke overwinning stelde in de magt der Russen vele mylen vaart op den Donau en maakte de verdediging der hooger op de rivier liggende fortressen, vry moeyelyker.

De berigten uit het leger van den generaal Diebitsch vermelden dat hy bezig is om de versterkte post van Choumla, waar de Groot Vizier zich met dat gedeelte van zyne byeen verzamelde troepen bevindt, streng te blokkeren. Zelfs beweert men dat de Graaf voornemens is deze bykans onneembare fortres te bestormen; in welk geval als dan de Groot Vizier eene gunstige gelegenheid zal treffen, om de in het laatste gevecht van zyn voorhoofd ontrukte lauwerkrans te herwinnen.

De Fransche en Engelsche Ambassadeurs zyn te Konstantinopel aangekomen en met de grootste geestdrift ontvangen geworden. Deze aankomst is opgevolgd door eene gewigtige gebeurtenis, te weten het vertrek van den Dragoman van de Porte naar Choumla, waaruit men besluit dat de Porte genegen is in onderhandelingen te treden. Men wil het algemeen voorhouden dat op zyne aankomst aldaar er Turksche kommissarissen zouden benoemd en naar het Russisch hoofdkwartier afgevaardigd worden. Andere berigten melden teffens dat de Ambassadeurs als bemiddelaars zullen dienen. In alle gevallen is het blykbaar dat de vyandelykheden zullen ophouden.

De oorlogstoebereidselen zullen echter niet opgeschorst worden middelerwyl deze vredelievende verwachtingen. Men berigt dat het den Prins Madatoff met een Russisch korps gelukt was den Balkan door te trekken; maar wy kennen niet de hoeveelheid zyner krygsmagt, noch of het slechts de inval van eene kozakken horde zy. Het tweede korps der Russische reserve, bestaande uit 40,000 man, heeft bevelen ontvangen om naar den Donau aanterukken; en van den anderen kant zegt men dat de Sultan van Terepra vertrokken is, ten einde het bevel over de reserve te Adrianopel, welke in aantogt naar Choumla was en bestaande uit 60,000 man troepen, te nemen.

Men berigt dat de inwoners van Rudschuk zich na den val van Silistrie zouden verklaard hebben, liever te kapituleren dan de ysselykheden van een bombardement uittestaan, aangezien al hunne huizen van hout gemaakt zyn. Doordien zy grooter in getal zyn dan het garnisoen, zoo vreest men dat de plaats onverwyld na derzelver berenning zoude overgaan.

Teffens is het berigt algemeen in omloop dat Admiraal Greig te Varna aan boord zoude nemen 15,000 man troepen om dezelven tusschen Bourgas en Sizeboli aan wal te zetten, ten einde de Turksche krygsmagt te verhinderen tegen Choumla aanterukken. De Albanische troepen onder het bevel van den Pacha van Scutari, zyn in de nabuurschap van Widdin aangekomen en de versterkingen van Bosnie en Romelie zouden denzelfden optogt aannemen. Zoo doende zoude eene zware krygsmagt in de nabyheid van Widdin verzameld worden en dezelve mogt als dan van grooten dienst zyn.

Zoodanig is de inhoud der berigten uit het tooneel des oorlogs, loopende tot op dit oogenblik waarin wy schryven. Verscheidene wel onderigte personen zyn van gevoelen, dat de aankomst van den dragoman te Choumla opgevolgd zal worden door een' wapenstilstand.

Wy hebben geene berigten van eenig aanbelang van de legerkorpsen in Azie, welke naar het schynt met weinig nadruk tegen elk anderstryden. De Persen schynen niet genegen te zyn oorlog tegen de Russen te voeren en het moorden van den Russischen Ambassadeur en deszelfs gevolg, schynt voldoening te hebben erlangd.

Intusschen winnen de Grieken veel grond op de Turksche garnizoenen. In Livadie hebben zy groote voordeelen behaald en vele toebereidselen gemaakt om het eiland Negropont aantevallen. Een zeer gewigtig en moeyelyk verschil is hieruit ontstaan De Heer Hawkens, de Britsche resident in Griekenland heeft overeenkomstig de instructien van zyn gouvernement eene nota aan den Griekschen President Graaf Capo d'Istrias geaddresseerd, eischende eene opschorsing van de vyandelykheden tusschen de partyen, of het doen terugtrekken der Grieksche troepen binnen de grenspalen ingevolge de overeenkomst der geallieerden, ten einde de Ambassadeurs in staat te stellen in onderhandelingen te treden voor de geheele afdoening der Grieksche kwestie. Hierop heeft de President een zeer breedvoerig antwoord gegeven, waarin hy zich tegen de vordering van den Britschen resident kant; en men beweert stellig dat hy orders aan zyne zeemagt heeft afgevaardigd om derzelver overwinningen voorttezetten en Negropont aantevallen; teffens in geval de Engelsche kruizers zich tegen haar mogten verzetten, zouden de bevelhebbers der Grieksche schepen verklaren dat Griekenland in oorlog niet is met Engeland, en indien zulks niet voldoende zy, dan moesten zy hunne vlaggen stryken en zich en hunne manschappen als krygsgevangenen overgeven.

Het is waarschynelyk dat deze handelwyze eenig misnoegen aan ons gouvernement zal baren maar het gelykt niet na, dat het den Grieken zal toestaan om eene algemeene bevrediging te dwarsboomen.

De Fransche blokkade van Algiers loopt tot niets uit; de Algerynen worden waarschynelyk even weinig als aanvankelyk gehinderd. Het Oostenryksche blokkerende eskader voor de haven der Mooren, heeft tevens eene droevige zaak verrigt, hetzelve is verslagen geworden in eene te Laroche ondernomene landing, evenwel matigt het zich aan de overwinning. De keizer van Marokko heeft geweigerd gehoor te geven aan de gedane bevredigende voorstellen.

Wegens Lissabon hebben wy niets belangryks medetedeelen. Don Miguel blokkeert steeds Terceira, maar zyn eskader heeft nog geene landing gewaagd.

Onze huishoudelyke berigten is mede niet zeer belangryk. De Heer O'Connel is van Clare zonder eenige hindernis terug gekomen. Men is algemeen van gevoelen dat wy vóór de aanstaande zitting van het Parlement eene verandering in het Ministerie zullen hebben. Het is wezenlyk niet mogelyk dat de eerste Minister het Parlement kan doen byeen komen, terwyl zyne meerderheid gansch van de weldadigheid der Whigs afhangt. Men wil het voor zeker houden dat hy zich heeft willen verdragen met de party der hooge Torie, maar aangezien deze de afzetting van den Heer Peel *sine qua non* bewerkt heeft, zyn de onderhandelingen afgebroken. De invloed van den Hertog van Cumberland over 'sKonings gemoed wordt dagelyks magtiger; en de Hertogin, die, gelyk men zich zal te binnen brengen, in levenstyd van de Koningin, aan het hof niet is verscheenen, is in Engeland aangekomen, en zal naar men zegt, weldra aan het hof verschynen.—Dit zal veel invloed hebben en de eerste Minister heeft werkelyk meer dan eens voor zyn ontslag verzocht. Men verneemt dat in de aanstaande zitting van het Parlement er belangryke maatregels zullen genomen worden ten opzigte van de Thytes.

Met leedwezen moeten wy zeggen dat de handel niet verdert en dat geene verligting van de algemeene ramp mogelyk is. Verscheidene zware bankroeten hebben zoo wel in Liverpool als in Londen plaats gehad. Geld is er in overvloed in de handen der kapitalisten. De Schotsche bank heeft den intrest verminderd van 3 tot 2 procent. Dit overvloed van ongebezigde kapitalen is een overtuigend bewys van den slechten staat des handels. De bankiers hebben zware balansen in handen, welke zy niet weten veilig te besteden.

De gezondheid van Zyne Majesteit blyft steeds naar wensch.

Met de aankomst van de stoomboot uit Rotterdam welke brieven uit Amsterdam heeft aangebragt, vernemen wy dat er een contract is aangegaan voor eene nieuwe geldleening aan Rusland ten bedrage van 2,000,000 ponden sterling. De lening is genegotieerd geworden door het handelhuis van Hope & Co.; en gelyk wy verstaan geschiedt zulks echter op commissie alleen, waarom er subscriptien zyn geopend geworden tegen 99 voor vyf procent kapitaal, maar met een gering voordeel voor de onderteekenaars, welke het evenredig maakt aan 98.

Deze is de derde geldlening welke ten behoeve van Rusland is gemaakt, sedert het begin van den oorlog met Turkye, en het geheele bedrag derzelven is iets meer dan 6,000,000 ponden sterling.—*N. York Nieuwspapier, Aug.* 22.

Wat doet men dan ook in den Hemel!

Een Pastoor te Kirriemus, een dorp in Ierland, preekte over de misdaden van Burke, (de bekende moordenaar die 18 personen verworgd heeft om hunne lyken aan de snykamer te verkoopen) en zeide onder andere dingen: "wat de toekomende staat van dien misdadiger aangaat, zoo wil ik wel gelooven dat zyne ziel in den hemel is, daar hy niet zonder biecht en absolutie is gestorven; maar dat de Heilige Engelen aldaar omgang met zulk een vent zouden hebben, dat laat ik my nooit of nimmer wys maken.—*New York Enquirer, Mei* 21.

Sailed on Sunday last, H. D. M. brig *St. Jan*, capt. *Schultz*, for Puerto Cabello.

H. B. M Ship *Barham*, capt. *Sir John Louis*, bearing the flag of H. E. Vice Admiral Fleeming, sailed on Wednesday last on a cruize, and will return it is said in this harbour

FROM ST. THOMAS PAPERS.

SEPTEMBER 19.

The editor of the Patriot has seen a letter from an officer on board the U. States ship Natchez, to his friend in Baltimore, dated, Curaçao, August 3d, 1829, from which the following is an extract:

"After an agreeable passage of 22 days from New York, we have reached this Island—owing to the perils of a large ship, the Minister, Mr. Moore, will embark in a schooner bound direct to the city of Maracaybo, being the same course pursued by General Harrison—a few hours sail will place him in safety on terra firma.

"Here we met with three English frigates, a sloop of war and schooner, commanded by Admiral Fleeming in person. We had not moored when a British officer came on board with the usual compliments of the port, &c.—On the next day the different Captains of the frigates visited the ship, and on the succeeding one came the Admiral—the appearance of this individual was marked by that calm dignity, polite demeanour, and frank deportment which characterize a gentleman of the "old school." After being on board some twenty minutes two of the frigates suddenly got under way, passed close to the Natchez, and manning the rigging gave three cheers—in an instant our whole crew were aloft and gave back three hearty cheers in return, at the same moment our band struck up a favourite air—the whole affair was the business of a moment, and if not brilliant, was kindling to our sentiments. In the most obliging manner, Admiral Fleming offered his schooner to convey Mr. Moore to Maracaybo, sought useful information for him from all quarters, presented Capt. Claxton with a rich present of wine, and several bullocks to the ship's company. In fact, the conduct of the Admiral and his Officers was marked by the greatest kindness towards us, and we cannot but regret more frequent opportunities do not occur to cultivate feelings which honor and adorn our nature.

The Minister is much pleased with his voyage, having gained at sea, health and strength for his land journey, which is represented as long and laborious.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, August 22.

By the arrival of the *William Thompson*, *William Byrnes*, *Brighton*, and *Charlemagne*, we have London papers to the 18th, and Paris to the 21st ult.

Good fortune has at length dawned upon the Russian army. The defeat of the Grand Vizier has been followed by the capture of the important fortress of Silistria, of Rachova, and other places, which has secured to the Muscovite hosts the entire possession of the whole line of the Danube from its mouth to Widdin. The official accounts of the capture of Silistria have not been received, but there can be no doubt of its having surrendered on the 30th June, at the moment the Russians were about to storm the breach. This important service was performed by Lieut. General Krassowsky, who was left by Count Diebitsch to conduct the siege when the latter marched to attack the Grand Vizier. The next object of important inquiry is, what will be the future operations of the victorious army?

The Grand Vizier has without doubt reached Choumla, but with what portion of his defeated army is uncertain—accounts vary from 6 to 18,000 men; at all events, he is too weak to assume offensive operations. We have no correct maps of the road through Bulgaria, but we should imagine that Count Diebitsch might at once advance to the road to Adrianople, leaving a small force to blockade Choumla until the army under Gen. Krassowsky, now available by the fall of Silistria, comes up with the heavy battering train that has been so successfully employed against the latter place. The delay, however, of the Count at Modara would seem to militate against this opinion, and to imply that he is concentrating his forces, (which, it will be seen by the seventh Bulletin, we published, were very much scattered,) with a view to make an attempt upon the strong hold of Chounda. Success may have emboldened him to meditate this enterprize, although it would be better, at all events safer, to mask Choumla and advance.

A very short time will set us right on this point; in the mean time we may hope that the recent victories are the harbingers of peace, as the Ottomans, after all that has been said, will be far more pacifically disposed under disaster than when successful.

The English and French ministers arrived at Constantinople at a most fortunate moment, and without doubt seized the favorable opportunity to interfere and execute their mediatorial mission.

It is important to know that the Emperor Nicholas in communicating the defeat of the Grand Vizier to the European Courts, again has renewed his assurances that the war which he wages, has not for its object the dismemberment of Turkey, nor the aggrandisement of Russia, and that he is now, as always, most anxious to negociate on a fair and honourable basis.

WAR IN THE EAST.

CAPTURE OF RACHOVA OR ORSOVA.

From The London Courier, July 6.

We have a mass of intelligence from France, Germany, and Wallachia, but there are but few facts of importance. A Paper, published at Bucharest on the 15th ult., gives an official report from General Geismar announcing the taking by storm, on the 9th ult., of the small fortress of Rachova or Orsova, on the right bank of the Danube. Some volunteers from different regiments and a battallion of Jagers, crossed the Danube opposite Rachove under the protection of twenty-two pieces of cannon. They attempted to take the place by storm; but we infer that they failed in the first instance, because they were obliged to be reinforced by a Russian battallion. The place was finally taken after a desperate resistance, and a great loss on both sides. Among the prisoners was the brave Hussein Pacha, the Governor of Varna. The possession of this fortress will tend, it is hoped, to check enterprises from the garrison at Widdin.

We have no intelligence which enables us to contradict or confirm this account of the capture of Orsova; but as it happened on the 9th ult., it is strange that it should not have been known at Warsaw on the 21st ult., from whence the Sixth Bulletin was dated, nor to the Editor of the *Prussian State Gazette*, on the 23th ult.

The sieges of Silistria and Giurgevo linger. An article from the frontiers of Moldavia states, that the overflowing of the Danube has suspended the operations against both those places, and damaged the works of the besiegers.

The Grand Vizier has arrived at Choumla.

FALL OF SILISTRIA.

Intelligence of the capture of Silistria was transmitted by Telegraph from Strasbourgh to Paris on Friday night, 17th July. The Augsburgh Gazette, which reached us yesterday, contains the following Bulletin, dated Bucharest, July 2, received by express:—"At this moment a courier, sent off from Silistria by Lieut. Gen. Krassowsky, has arrived with the intelligence of that place having fallen under the victorious attacks of the Russians. The Turkish garrison, who after an obstinate resistance, had been reduced to the last extremity, have surrendered themselves prisoners of war. The garrison consisted of 10,000 men, exclusive of the inhabitants. In this number are Hady Achmet and Sert Mahmoud, both three-tailed Pachas, and many other officers. The trophies of this victory are 250 pieces of cannon, two horsetails, upwards of 100 stand of colours, the flotilla of the Danube, and a great quantity of ammunition and provisions."

The Berlin State Gazette gives the following version of this event:—"The garrison consisting of 8000 men, and the inhabitants in arms, to the number of 10,000, are made prisoners of war. The Grand Vizier is closely blockaded at Choumla by General Diebitsch."

A letter of the 11th inst., from Vienna, says, upon the same subject; "I hasten to inform you that we have just received advices of the capture of Silistria, which surrendered by capitulation to the Russian army on the 30th of June. The surrender of this fortress is an event of high importance, as it will hasten, and render almost certain, the fall of Giurgevo and Rudschuk. Thus with the exception of Widdin, against which undoubtedly fresh efforts will be successively directed, the whole line of the Danube is secured to the Russians as the basis of their future operations, and the war will, as it were, cease to have Bulgaria for its theatre. If it be continued, then it will be carried into the heart of the empire in Romelia. Choumla is not the only passage across the Balkan open to the Russians. The road from Sophia to Philoppolis does not present the same difficulties; and besides, by leaving Choumla, with its reduced garrison, to be observed by a numerous corps, several other roads open the plain of Adrianople to the Russians. The question now is, whether the fall of Silistria will induce the Porte to accede to the propositions of Russia, and, if he still refuses, whether Turkey may look for the succour of any European Power."

From this time the war must take a very decisive character. The Russian reserves have been put in motion to join the active columns and nothing can prevent the passage of the Balkan if it has been resolved at Petersburgh. A single day has turned the tables. The Turks have lost all confidence by the dispersion of the corps d'elite. The surrender of Silistria, which is the first consequence of the defeat of the 11th June, in permitting Gen. Diebitsch to occupy Rasgrad, from whence he commands Choumla, has rendered beyond a question the submission of Rutschuck, Giurgevo, &c.

We learn from the Augsburgh Gazette, "that the Grand Vizier is collecting all the troops he can at Choumla, and hopes to be able to assemble 40,000 men without weakening the garrison. All the men able to bear arms have departed for the Balkan; the Turks admit that the number of men and the artillery lost by them in the battle of the 11th was very considerable. Some persons still flatter themselves with the hope of peace, and speak of agents having been sent to the Russian camp. Ali Pacha, it appears waskilled in the battle of the 11th. The Captain Pacha has not yet returned from the Black Sea." The Gazette gives another letter from Constantinople, which says,—"The Grand Vizier returned to Choumla after the battle of the 11th June, with the 6000 men of cavalry, and 12000 infantry. The Mussulmans, thrown into consternation by the first intelligence of the defeat, resumed courage when they learned that the mass of the army had returned into the camp. It was also represented to them that the loss of the Russians was very considerable."

Letters from Lesser Wallachia announce that after the occupation of Rachova by the troops of General Geismar, the Pacha of Widdin reconnoitered the environs of that place, and meeting a division of Russian cavalry immediately attacked it. The Russians retreated upon Rachova. It is said that if the Turkish garrison at that place previous to its capture had done their duty, and the commander had not been deficient in courage, the Russian General would have found it difficult to establish himself upon the right bank of the Danube. The Pacha of Nicopolis was already on his way to relieve Rachova. Several Ottoman vessels laden with corn, on their way to Constantinople from Belgrade, have been set on fire by the Russians by means of congreve rockets.

The following intelligence is dated Banks of the Danube, July 6:—"The victory gained over the Grand Vizier by General Diebitsch has been announced by Russia to all the Courts with which that power has friendly relations. The communication was accompanied by a diplomatic note declarative of the Emperor's pacific intentions.

SEVENTH BULLETIN OF THE RUSSIAN ARMY.

Berlin, June 27.

Report of the Commander-in-Chief of the Second Army, to his Majesty the Emperor, dated from the Village of Modara: 2d (14th) June.

My report, of the 12th of June, has acquainted your Majesty that, after the Grand Vizier had been defeated in the defiles at Kulawischa, on the 11th of June, I resolved, in order to profit by this glorious victory, not only promptly to pursue the enemy's army, but also to hinder, as far as possible, the return of the remainder of it to Choumla. To this end the corps of General Count Pahlen was every where to pursue the enemy, and Gen. Kuprianoff to oppose him on his flight on the side of Pravadi.

"The corps of Gen. Roth, to which the 3d division of hussars was added, advanced, on the 12th June, by way of Karapla, towards Maras; and it was ordered that General Rudiger, with his vanguard should extend his line along the Kamtchik, and strong detachment towards Eski-Stamboul and Kostesy. Count Pahlen announced that the enemy had not reached the village of Markowee, but had left the road and turned to the right, in the direction of Jankow, by bye roads, which were accessible only to infantry and cavalry. As the division of Major-General Kuprianoff had placed itself near the village of Markowee, Count Pahlen left the further pursuit of the enemy to him, and returned to the position occupied by the army. On this ground General Pahlen found the road covered with such a quantity of abandoned baggage, ammunition waggons, and arms, that it was difficult to make his way through them. The reports of Major-General Kuprianoff say the same. In pursuit of the enemy he found still worse roads, so that a line of 20 wersts presented the appearance of a total route of the enemy's army. Prisoners are constantly brought in. Many divisions of the regular troops throw away their arms, and give themselves up to the generosity of the conquerors.

"While Gen. Roth, according to my orders, was preceding towards Maras, he perceived a division of about 1,500 of the enemy's cavalry, on the road to the village of Kasapla, at Kurganek, where the redoubt, number twenty-six stood. He immediately detached Lieut. Gen. Prince Medatoff, who covered his right wing, while the regiments of Hussars, Alexander and Astrachan, and artillery, against the enemy, and, if possible, to cut off his retreat to Choumla, while the 1st regiment received order, with two pieces of horse artillery, to attack the enemy in front. He executed these orders with the usual intrepidity. He attacked and dispersed the enemy, and took two standards. In his rapid pursuit, he came to an enemy's redoubt, and was received by the fire of two cannons and musketry. However, he made the Hussars and other cavalry dismount, and attacked the redoubt, and made himself master of it in a moment, as well as of the guns, and two standard. Only a small part of this garrison of the redoubt was able to escape to another that was near. This was also attacked by the brave Hussars, who were, however, obliged to retreat, because there were above 400 infantry with three guns in it. Meanwhile General Roth arrived on the field, and as the Turks answered the personal summons of Prince Medatoff with a shower of balls, a fire was opened upon it at a distance of less than two hundred paces, and the two regiments brought by Gen. Roth attacked it with the bayonet. The operation was executed in a moment: we took the redoubt, with the three guns and standards in it. The garrison was put to the sword. The loss sustained by the enemy was six hundred killed, five guns and twelve standards.—The zeal of our troops in this rapid and decisive operation is not to be described. General Murawiew was the first who took the standard of a Pacha. Prince Madatoff was every where the first on the way to victory, and all those under him followed his example during the engagement. General Rudiger, with the 18th Regiment, and two other Regiments of Hulans, continued his march towards Maras, where other troops of General Roth proceeded after the battle. We had about 100 killed and wounded.

I have the pleasure of sending to your Majesty, at the same time, the 16 standards taken in the battle of the 11th and 12th of June.

(Signed) Count DIEBITSCH, Adjt. Gen.

Prussian State Gazette, June 27.

BRAZIL.

SPEECH OF THE EMPEROR ON OPENING THE LEGISLATIVE ASSEMBLY, MAY 23, 1829.

"*To the August and Noble Representatives of the Brazilian Nation,*

"At the closing of the Extraordinary Meeting, I announced to the Assembly that our alliances remained entire and unaltered. The best understanding continues between me and the Sovereigns of Europe, and the States of the Continent of America. I have ratified a treaty of Commerce and Navigation with the King of Denmark; and an additional Article has been added to the Treaty of 1826, concluded with the King of France, and an especial convention has been concluded with the same Sovereign; and I have concluded the Preliminaries of Peace with the Government of Rio de al Plata. Our Secretary of State is empowered to ratify these acts.—Anxious to watch over the interests of my beloved daughter, the reigning Queen of Portugal, I resolved that she should go to Europe, where she arrived after the usurpation of her Crown. Nothing has been decided with respect to the usurpation, as the tranquillity and interests of this Empire demanded my sole care; but I am equally firm in not compromising the interests of my daughter. The perfect tranquillity of the Provinces of the Empire also required my utmost attention, for in Pernambuco a rebellion had raised its head. I was compelled to take extraordinary measures for restoring the Government to a sound state, and to preserve our religion. I shall ever take measures to defend the form of Government established under a Constitutional Monarchy.

"The abuse of the liberty of the Press has increased, to the scandal of the Empire—it demands the most serious attention of the Assembly to repress the evil, from which the most fatal results may be expected. The state of the Empire will continue to demand your most particular care, and I hope you will employ yourselves with equal solicitude to the prosperity of the Brazils. I again recommend to your consideration the administration of Justice. The Constitutional System requires that the complete organization of the Judicial Power should be concluded. The Law of Naturalization, so necessary to the interests of Agriculture, and for the benefit of the State, will be my unceasing object. These are the objects which I recommend also to the most serious attention and consideration of the Assembly. I rely upon your firm co-operation in these matters to strengthen the glory and splendour of the Emperial Throne and the prosperity of the Brazils."